

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia

2012/2289(INI)

27.3.2013

OPINIA

Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia

dla Komisji Rozwoju

w sprawie milenijnych celów rozwoju – określenie ram po 2015 r.
(2012/2289(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Anne Delvaux

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia zwraca się do Komisji Rozwoju, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- uwzględniając deklarację milenijną ONZ z dnia 8 września 2000 r.,
- uwzględniając raport Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju zatytułowany „Bilans półmetka – realizacja milenijnych celów rozwoju”, który opublikowano w styczniu 2010 r.,
- uwzględniając raport Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju zatytułowany „Rozwój społeczny 2010. Prawdziwe bogactwo narodów: ścieżki rozwoju społecznego”,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet z dnia 18 grudnia 1979 r.,
- uwzględniając IV światową konferencję w sprawie kobiet, która odbyła się w Pekinie we wrześniu 1995 r., deklarację i platformę działania przyjętą w Pekinie, a także późniejsze dokumenty końcowe przyjęte na sesjach specjalnych ONZ „Pekin +5”, „Pekin +10” i „Pekin +15”, dotyczące dalszych działań i inicjatyw mających na celu wdrożenie pekińskiej deklaracji i platformy działania, odpowiednio z dnia 9 czerwca 2000 r., 11 marca 2005 r. i 2 marca 2010 r., w których państwa członkowskie zobowiązały się podjąć działania na rzecz wspierania równouprawnienia kobiet i mężczyzn w 12 dziedzinach,
- uwzględniając raport Organizacji Narodów Zjednoczonych zatytułowany „Równouprawnienie płci: tabela postępów. Rok 2012”, w którym ocenia się poprawę w zakresie kwestii dotyczących równouprawnienia w ramach ośmiu milenijnych celów rozwoju,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 kwietnia 2010 r. do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów zatytułowany „Dwunastopunktowy plan działań UE na rzecz milenijnych celów rozwoju” (COM(2010)0159 final),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie planu działania UE na rzecz równouprawnienia płci oraz wzmocnienia pozycji kobiet w kontekście współpracy rozwojowej 2010–2015 (SEC(2010)0265) oraz konkluzje Rady z dnia 14 czerwca 2010 r., w których przyjęto ten plan działania,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie postępów w osiągnięciu milenijnych celów rozwoju: przegląd śródkresowy w ramach przygotowań do posiedzenia wysokiego szczebla ONZ we wrześniu 2010 r.¹,
- uwzględniając realizację programu działań przyjętego na Międzynarodowej Konferencji

¹ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 48.

na temat Ludności i Rozwoju, która odbyła się w Kairze w 1994 r., na której społeczność światowa uznała i potwierdziła, że zdrowie seksualne i reprodukcyjne oraz prawa reprodukcyjne stanowią podstawę zrównoważonego rozwoju,

- A. mając na uwadze, że większość milenijnych celów rozwoju, szczególnie tych odnoszących się do ograniczania ubóstwa, kształcenia dzieci i ograniczenia umieralności okołoporodowej, jest trudna do osiągnięcia, jeśli strategie ich realizowania nie skupiają się na rodzinie;
 - B. mając na uwadze, że dwa spośród milenijnych celów rozwoju odnoszą się konkretnie do kobiet, tj. promowanie równości płci i awans społeczny kobiet (MCR 3) oraz poprawa opieki zdrowotnej nad matkami (MCR 5), oraz że trzy inne cele przyczyniają się bezpośrednio do poprawy warunków życia kobiet i dziewcząt, a mianowicie zapewnienie podstawowej edukacji dla wszystkich (MCR 2), ograniczenie umieralności dzieci (MCR 4) oraz zwalczanie HIV/AIDS, malarii i innych chorób (MCR 6);
 - C. mając na uwadze, że dwa lata przed 2015 r., który jest terminem osiągnięcia milenijnych celów rozwoju, na poziomie światowym kobiety nadal są biedniejsze od mężczyzn; mając na uwadze, że mimo iż więcej dziewcząt uczęszcza do szkół podstawowych, nadal istnieją znaczne nierówności pod względem płci w odniesieniu do szkół średnich; mając także na uwadze, że chociaż kobiety stanowią 20% parlamentarzystów na świecie, przy obecnym tempie zmian osiągnięcie równej reprezentacji zajmie ponad 40 lat;
 - D. mając na uwadze różnorodne badania, które dowodzą, że to, iż kobiety są wykształcone, mogą zarabiać oraz mają kontrolę nad własnymi dochodami, niesie ze sobą szereg pozytywnych zjawisk: spadek umieralności matek i dzieci, poprawę zdrowia i odżywienia matek i dzieci, wzrost wydajności produkcji rolnej, możliwości łagodzenia skutków zmiany klimatu, spowolnienie wzrostu demograficznego, rozwój gospodarczy oraz przerwanie błędnego koła ubóstwa;
1. wzywa ONZ do przyspieszenia postępów w realizacji agendy rozwoju oraz przykładania większego znaczenia do praw kobiet i równouprawnienia płci poprzez określenie z myślą o nich szeregu szczegółowych, uzgodnionych na szczeblu światowym celów w ramach milenijnych celów rozwoju po 2015 r. i potwierdzenie ich przekrojowego charakteru we wszystkich programach współpracy na rzecz rozwoju;
 2. ubolewa nad tym, że w obecnych ramach milenijnych celów rozwoju nie udało się skutecznie zaradzić strukturalnym przyczynom leżącym u podstaw różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn oraz licznym i pokrywającym się formom dyskryminacji, której doświadczają kobiety i dziewczęta na całym świecie; uznaje, że kobiety powinny być głównymi podmiotami uczestniczącymi w opracowywaniu tych ram po 2015 r., jak również głównymi podmiotami uczestniczącymi w ich realizacji, monitorowaniu i ocenie; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podkreślenia potrzeby uznania równouprawnienia kobiet i mężczyzn za indywidualny cel i warunek konieczny do osiągnięcia innych celów rozwoju;
 3. podkreśla, że skupiające się na rodzinie strategie polityczne dotyczące wsparcia pracujących rodziców okazały się zarówno wartościowe, jak i skuteczne w wielu obszarach rozwoju społecznego oraz że samo osiągnięcie milenijnych celów rozwoju

zależy od tego, jakie możliwości wniesienia wkładu w ich osiągnięcie mają rodziny;

4. wzywa ONZ do rozważenia zorientowanych na rodzinę postanowień będących wynikiem głównych konferencji i szczytów ONZ w ostatnich dziesięcioleciach i nadchodzących latach, jako że rezultaty tych konferencji tworzą ramy dla osiągnięcia międzynarodowych celów rozwoju, w tym milenijnych celów rozwoju, i wyznaczają kierunki międzynarodowych wysiłków podejmowanych w celu ich osiągnięcia;
5. wzywa ONZ, aby w ocenie milenijnych celów rozwoju po 2015 r. opierała się z założenia na wskaźniku równouprawnienia, o którym mowa w raporcie Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju w sprawie rozwoju społecznego z 2010 r., ponieważ jest on wskaźnikiem, który w sposób najbardziej reprezentacyjny i kompleksowy odzwierciedla sytuację w zakresie równouprawnienia płci w danym kraju oraz aby uwzględniła w tej ocenie zarówno aspekt ilościowy, jak i jakościowy; podkreśla, że ONZ musi precyzyjniej ocenić powody słabych postępów w podnoszeniu poziomu opieki zdrowotnej nad matkami w odniesieniu do innych milenijnych celów rozwoju oraz że cele i wskaźniki przyszłych celów muszą rzeczywiście odzwierciedlać przeszkody napotykane przez kobiety i dziewczęta (np. dostęp do kształcenia poza rekrutacją) i że powinny one zostać podzielone według kryterium płci, aby nie pominąć pewnych grup społecznych;
6. apeluje, aby ramy milenijnych celów rozwoju po 2015 r. były ukierunkowane na ambitne cele w zakresie praw kobiet i równouprawnienia płci, jeśli chodzi o wzmocnienie pozycji i dobrobytu kobiet, pełny i równy udział w podejmowaniu decyzji w życiu publicznym, zarówno w sferze polityki, gospodarki, środowiska i w sferze społecznej, zwalczanie przemocy wobec kobiet, dostęp do kształcenia wysokiej jakości (na poziomie podstawowym, średnim, wyższym) oraz wysokiej jakości szkoleń, promowanie powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego przez publiczne i bezpłatne systemy opieki zdrowotnej, dostęp do mikrokredytów w celu zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego, dostęp do wydajnej, wysokiej jakości opieki zdrowotnej, powszechny dostęp do zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz związanych z nimi praw, a także poprawa tego zdrowia, jakość i stabilność zatrudnienia, równe płace, karierę zawodową, reprezentację kobiet w życiu politycznym i gospodarczym, prawa własności i dziedziczenia;
7. apeluje do Komisji i ONZ o dołożenie starań, by w ramach rozwoju po 2015 r. uznawano i wykonywano prawo do najwyższych możliwych standardów zdrowia, w tym zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz związanych z nimi praw, jako podstawowe prawo człowieka oraz aby ramy te obejmowały cele związane z dostępem do służby zdrowia, opieki zdrowotnej i informacji, które są wysokiej jakości, w przystępnej cenie, łatwo dostępne i akceptowalne, na każdym etapie życia; jest zdania, że powinny one obejmować: dostęp do środków antykoncepcyjnych, szczególnie dla kobiet niezamężnych i młodych; zapobieganie aborcji w niebezpiecznych warunkach, zakażeniu wirusem HIV i innym infekcjom przenoszonym drogą płciową, a także przemocy ze względu na płeć, wsparcie osób nimi dotkniętych i ich leczenie; opiekę i usługi przed porodem i po porodzie oraz poufne i dostępne usługi przyjazne dla osób młodych;
8. apeluje, aby ramy milenijnych celów rozwoju po 2015 r. eliminowały wszelkie formy przemocy wobec kobiet i szkodliwe praktyki wymierzone w kobiety i dziewczęta, w tym

molestowanie, gwałt i nadużycia seksualne, prostytutkę, niewolnictwo i wykorzystywanie seksualne, zabójstwa kobiet, okaleczanie narządów płciowych kobiet, przymusowe małżeństwa, przemoc w rodzinie itp.; podkreśla, że obrona praw kobiet, w tym ich praw seksualnych i reprodukcyjnych, oraz zapewnienie poszanowania ich ludzkiej godności ma podstawowe znaczenie dla zapobiegania i zwalczania przemocy uwarunkowanej płcią, udzielania ochrony ofiarom i zapewniania im odpowiedniego doradztwa, a także karania sprawców; wzywa Komisję, aby w polityce pomocy rozwojowej priorytetowo traktowała walkę z bezkarnością osób dokonujących takich aktów przemocy; wzywa również, by w ramach definiowania milenijnych celów rozwoju w przyszłości zwrócono szczególną uwagę na cel szczegółowy w postaci zwalczania wszelkiego rodzaju przemocy wobec kobiet poprzez ustalenie celu polegającego na eliminacji przemocy wobec kobiet i dziewcząt;

9. podkreśla potrzebę dalszego potępienia i karania okaleczania narządów płciowych, zbrodni w imię honoru, przymusowych małżeństw, przymusowych wczesnych małżeństw i wszelkich form przemocy popełnianej między innymi w imię religii, w szczególności przemocy domowej;
10. wzywa ONZ, aby w ramach po 2015 r. podkreśliła synergię pomiędzy uwzględnianiem praw reprodukcyjnych i seksualnych a osiąganiem innych milenijnych celów rozwoju, takich jak zapewnienie dziewczętom możliwości kształcenia się i wzmacnianie pozycji kobiet, oraz aby w ten sposób wspierały dostęp do usług planowania rodziny, zwłaszcza na obszarach wiejskich;
11. apeluje, aby ramy milenijnych celów rozwoju po 2015 r. zapewniano podejście zakładające uczestnictwo i solidne ramy odpowiedzialności wynikające z praw człowieka i zasad równości poprzez wprowadzenie środków i mechanizmów określających polityczną, programową i finansową odpowiedzialność w kwestii zobowiązań dotyczących praw człowieka;
12. wzywa do przyspieszenia ogólnoswiatowych działań mających na celu ograniczenie umieralności okołoporodowej kobiet, noworodków i umieralności dzieci oraz ponownie potwierdza zasadnicze znaczenie powszechnego dostępu do ochrony zdrowia reprodukcyjnego;
13. nawołuje do dalszego wspierania badań dotyczących skuteczniejszych i bardziej zrównoważonych programów zapobiegania i leczenia, w tym badań i rozwoju w zakresie skutecznych interwencji medycznych, obejmujących użycie szczepionek, leki i diagnostykę;
14. wzywa do tego, aby do procesu tworzenia ram po 2015 r. w pełni włączono lokalne stowarzyszenia kobiet, zarówno do określania i formułowania treści tych ram, jak i do wdrażania nowych milenijnych celów rozwoju, w oparciu o oczekiwania i doświadczenia kobiet;
15. podkreśla, że kobiety odgrywają zasadniczą rolę w dziedzinie żywienia i bezpieczeństwa żywnościowego, gdyż to one odpowiadają za 80% działalności rolnej w Afryce, chociaż wciąż prawie nie mają możliwości posiadania na własność uprawianych przez nie gruntów; w związku z tym podkreśla, że eliminacja głodu zależy od wsparcia

oferowanego drobnym rolnikom, aby wytwarzali wystarczającą ilość żywności dla siebie i dla swoich rodzin; przypomina, że większość drobnych rolników to kobiety; wzywa do stosowania podejścia uwzględniającego aspekt płci i zintegrowanego ze wszystkimi elementami programowania w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego; podkreśla potrzebę zapobiegania niedożywieniu i leczenia to poprzez interwencje oparte na dowodach, dające pierwszeństwo kobietom w ciąży i małoletnim dzieciom;

16. wzywa ONZ do stosowania podejścia opartego na prawach człowieka przy ocenie milenijnych celów rozwoju po 2015 r. i zapewnienia dostępności środków prawne i środków egzekwowania mających na celu ochronę praw kobiet przy braku jakiegokolwiek formy dyskryminacji, wymuszenia czy przemocy z jakichkolwiek powodów, niezależnie od wieku, płci, rasy, pochodzenia etnicznego, kultury, religii, stanu cywilnego, niepełnosprawności, zakażenia wirusem HIV, kraju pochodzenia, statusu migranta, umiejętności językowych, orientacji seksualnej, tożsamości płciowej lub innych czynników i statusów poprzez odpowiednie przepisy prawne; uważa, że wszelkie bariery prawne, polityczne czy regulacyjne i karzące regulacje, takie jak zabranianie nastolatkom w ciąży uczęszczania do szkoły, muszą zostać usunięte;
17. podkreśla konieczność zapewnienia podstawowego wykształcenia wysokiej jakości dla ludności zmarginalizowanej, szczególnie z obszarów wiejskich i obszarów dotkniętych konfliktem, dla dzieci niepełnosprawnych i pracujących;
18. wzywa do dalszego podejmowania wysiłków mających na celu uwzględnienie aspektu płci we wszystkich strategiach politycznych i programach wsparcia zagranicznego, w tym eliminowania dyskryminacji i przemocy wobec kobiet; wzywa do stworzenia strategii finansowania równouprawnienia płci w każdej agencji pomocy rozwojowej, w tym finansowania lokalnych organizacji kobiet, które skupiają się na wzmocnianiu pozycji kobiet i dziewcząt;
19. wzywa do prowadzenia dalszych badań nad powiązaniem między dziecięcą pornografią a pornografią z udziałem osób dorosłych oraz nad wpływem pornografii na dziewczęta, kobiety, chłopców i mężczyzn, a także nad związkiem pornografii z przemocą seksualną, oraz wzywa do przedsięwzięcia konkretnych środków w celu walki z obydwojma zjawiskami;
20. domaga się ratyfikacji Konwencji ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet przez wszystkie kraje w celu promowania równouprawnienia płci;
21. podkreśla potrzebę opracowania i realizacji programów zdrowotnych, aby wzmocnić systemy zdrowia, uwzględniając to, że światowy kryzys gospodarczy zahamował postępy dokonujące się w zakresie HIV/AIDS, gruźlicy, malarii i pomijanych chorób tropikalnych;
22. zwraca uwagę na znaczenie celu związanego z poprawą zdrowia matek dla zmniejszenia ich śmiertelności i na zagwarantowanie powszechnego prawa do zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz zapewnienie możliwości planowania rodziny; podkreśla znaczenie edukacji i poprawy świadomości w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego jako nieodzownych elementów strategii na rzecz zdrowia kobiet;

23. apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby z uwagi na przekrojowy charakter celów w zakresie równouprawnienia płci i niedyskryminacji ze względu na płeć podwyższyły kwotę pomocy rozwojowej przyznawanej na programy skupiające się na tych celach, aby umożliwić uwzględnienie tego wymiaru na każdym etapie programowania pomocy na rzecz rozwoju (identyfikacja, opracowywanie, realizacja i oceny);
24. zwraca uwagę na rolę, jaką odgrywają równouprawnienie płci i wzmocnienie pozycji kobiet w formułowaniu i realizacji wszystkich milenijnych celów rozwoju; podkreśla, że w celu osiągnięcia równouprawnienia płci i milenijnych celów rozwoju należy opracować szczegółowe programy mające na celu wzmocnienie pozycji kobiet, rozszerzenie ich społeczno-ekonomicznej niezależności i promowanie niedyskryminacji;
25. potwierdza z mocą swoje stanowisko przyjęte w innych rezolucjach, zgodnie z którym – według programu działania przyjętego na Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju – celem programów planowania rodziny musi być umożliwienie parom i jednostkom wolnego podejmowania świadomych i odpowiedzialnych decyzji dotyczących prokreacji oraz udostępnienie im pełnej oferty pewnych, skutecznych i akceptowalnych metod planowania rodziny, które będą mogły swobodnie wybierać bez żadnej formy przymusu; wzywa państwa członkowskie, Unię i ONZ do wdrożenia tego podejścia w ramach milenijnych celów rozwoju po 2015 r.;
26. wzywa odnośne władze do stosowania podejścia uwzględniającego potrzeby rodziny (ang. family mainstreaming) w procesie wdrażania strategii dotyczącej milenijnych celów rozwoju po 2015 r., zgodnie z polityką określoną w systemie przyjętym przez ONZ¹;
27. zauważa, że postępy na drodze do osiągnięcia MCR 2 związanego z edukacją są niewielkie i zwraca zwłaszcza uwagę, że większa liczba dziewcząt otrzymuje wykształcenie na poziomie podstawowym; podkreśla, że należy nasilić działania na rzecz zapewnienia tego, by wszystkie dziewczęta kończyły szkołę podstawową i miały dostęp do edukacji na poziomie średnim i wyższym;
28. zauważa, że należy zwrócić szczególną uwagę na edukację obu płci w kwestiach dotyczących płci, i to od początku nauki szkolnej, by stopniowo zmieniać postawy i stereotypy społeczne oraz doprowadzić do powstania sytuacji, w której równouprawnienie kobiet i mężczyzn stanie się podstawową zasadą, na której opierają się społeczeństwa we wszystkich krajach świata;
29. zwraca się do Komisji i państw członkowskich, aby wprowadziły do swoich umów dwustronnych z krajami trzecimi wiążące klauzule zabraniające wszelkiego rodzaju dyskryminacji ze względu na płeć, stan cywilny i wiek, a także zabraniające różnych praktyk religijnych i wynikających z tradycji, w tym m.in. okaleczania narządów płciowych, zabójstw ze względu na płeć, zbrodni w imię honoru, uprowadzania i bezprawnego przetrzymywania kobiet, a także przymusowych małżeństw.
30. apeluje, aby w ramach milenijnych celów rozwoju po 2015 r. udostępniono odpowiednie zasoby finansowe przeznaczone na rozwój, środowisko i wydatki przynoszące korzyści ubogim, aby osiągnąć te cele; utrzymuje, że darczyńcy muszą wypełnić długookresowe

¹ Rada Praw Człowieka ONZ, rezolucja nr 12/21 i inne rezolucje z nią związane.

zobowiązania finansowe, w tym zobowiązanie do przeznaczenia 0,7% DNB na oficjalną pomoc rozwojową w ramach milenijnych celów rozwoju po 2015 r., i powinni inwestować w zwiększanie przychodów z innowacyjnych źródeł finansowania oraz ukrócić proceder uchylania się od opodatkowania i unikania zobowiązań podatkowych;

31. podkreśla znaczenie uwzględnienia sytuacji kobiet nie tylko jako słabszej grupy społecznej, lecz także jako czynnej siły napędowej polityki rozwojowej; zwraca również uwagę na udowodnione kompetencje kobiet w rozwiązywaniu problemów i zażegnaniu konfliktów; z tego względu nalega, by Komisja i wszystkie kraje rozszerzyły udział kobiet w grupach zadaniowych i roboczych;
32. wzywa Komisję i państwa członkowskie do tego, by przyjęły w zbliżających się negocjacjach jednolite stanowisko i by uwzględniły rekomendacje Parlamentu Europejskiego w stanowisku Unii Europejskiej dotyczącym ram milenijnych celów rozwoju po 2015 r.;
33. wzywa państwa członkowskie do wsparcia dwudziestej rocznicy Międzynarodowego Roku Rodziny, która przypada na wigilię roku, w którym mają zostać osiągnięte milenijne cele rozwoju, jako że stwarza to okazję do skupienia się na roli rodziny w ramach zintegrowanego i kompleksowego podejścia do rozwoju;
34. podkreśla, że brak postępów w realizacji milenijnych celów rozwoju związanych z pozycją kobiet jest spowodowany nie tylko przeszkodami finansowymi i technicznymi, lecz także w dużej mierze brakiem woli politycznej;
35. domaga się, aby dostarczanie przez UE pomocy humanitarnej, która przyczyni się do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju, uczynić rzeczywiście niezależnym od ograniczeń nakładanych na pomoc humanitarną przez USA lub innych darczyńców, w szczególności poprzez zapewnienie dostępu do aborcji kobietom i dziewczętom, które padły ofiarą gwałtu podczas konfliktów zbrojnych.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	20.3.2013
Wynik głosowania końcowego	+: 25 -: 0 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Edit Bauer, Marije Cornelissen, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Mikael Gustafsson, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Silvana Koch-Mehrin, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Astrid Lulling, Norica Nicolai, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonya Parvanova, Raül Romeva i Rueda, Marc Tarabella, Britta Thomsen, Anna Záborská, Inês Cristina Zuber
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Minodora Cliveti, Silvia Costa, Anne Delvaux, Mariya Gabriel, Mojca Kleva Kekuš, Katarína Neved'alová, Angelika Werthmann